

2023. január 16. hétfő

Zsolt 91,1-8: *Ki a Fölséges oltalmában lakik, * s a Mindenható árnyékában leli nyugalmát, Az így szólhat az Úrhoz: † „Te vagy menedékem és váram, * Istenem, benned bízom!” Ó ment meg téged a vadász törétől, * és a gonosz beszédétől. Szárnyával véd és menedéket ad néked: * pajzs és páncél a hűsége. Nem rettent az éjszaka árnya, * sem nappal a suhanó nyílvesző, Nem félsz a sötétben lopódzó ragálytól, * sem a délben pusztító haláltól. Ezrek hulljanak bár oldaladon és tízezrek jobbodon, * de hozzád közel sem férhet.*

Mk 10,35-45: *Ekkor odalépett hozzá Jakab és János, Zebedeus fiai, és így szóltak:*

– Mester, azt akarjuk, tedd meg nekünk, amit kérünk.

– Mit akartok, mit tegyek meg nektek? – kérdezte.

– Add meg nekünk – mondták –, hogy egyikünk a jobb, a másikunk meg a bal kezed felől üljön majd dicsőségében.

Jézus így válaszolt:

– Nem tudjátok, mit kértek. Vajon ki tudjátok inni azt a poharat, amelyet én kiiszom, és meg tudtok keresztelkedni azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?

– Meg tudjuk tenni – felelték. Jézus erre ezt mondta nekik:

– A poharat, amelyből én iszom, ki fogjátok inni, és a keresztséggel, amellyel megkeresztelkedem, meg fogtok keresztelkedni, de hogy ki üljön jobb vagy bal kezem felől, azt nem én döntöm el, hanem azoké lesz, akiknek készítették.

Amikor a másik tíz tanítvány ezt meghallotta, haragudni kezdett Jakabra és Jánosra. De Jézus odahívta őket, és így szólt hozzájuk:

– Tudjátok, hogy akiket a népek fejedelmeinek tartanak, azok hatalmaskodnak rajtuk, vezéreik pedig zsarnokoskodnak fölöttük. Közöttetek azonban ez nem így van, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az a szolgátok lesz; és aki első akar lenni közöttetek, az mindenkinek a rabszolgája lesz. Az Emberfia ugyanis nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és váltságul adja életét sokakért.

Igehirdetés:

Weöres Sándor verse jutott eszembe a Rongyszőnyeg ciklusból, amikor elolvastam a mai Igét:

Én is világot hódítani jöttem,
s magamat meg nem hódíthatom,

Valaha én is úr akartam lenni;
ó bár jó szolga lehetnék!

csak ostromolhatom nehéz kövekkel,
vagy ámíthatom és becsaphatom.

De jaj, szolga csak egy van: az Isten,
s uraktól nyüzsög a végtelenség.

A hatalom nagyon sokszor megrészegíti és tönkreteszi az embereket. Ezen néha nevetünk, talán ezért olyan népszerűek a Hitler bukása paródiák, bár azt hiszem ilyenkor a nevetésünk leginkább annak szól, hogy ha már jobbat nem tudok, legalább nevetek azon, hogy mennyire vakok és nevetségesegek tudnak lenni a hatalomtól elvakult emberek.

Jézus először annyit mond: nem tudjátok mit kértek. Én nem úgy leszek messiáskirály, ahogyan ti elképzelitek. Én nem a hatalmas és bosszúálló Isten fia vagyok, hanem a halálig szerető, az önmagát értünk feláldozó Istené. Az én jobbomon és balomon két keresztre feszített bűnöző lesz, amikor a trónomra emelnek ebben a világban. Aztán ezzel fejezi be: Közöttetek azonban ne így legyen! Mondja Jézus, és innentől már nagyon is a mi bőrünkre megy a játék. Hiszen az még rendben van, hogy ne legyek hataloméhes állat, de hogy szolga, sőt rabszolga legyek, azt azért nem. Csicska, lúzer stb azért nem leszek, nekem is van önbecsülésem. Akkor mit jelent szolgálni?

Önbecsülése Jézusnak is van, ha olvassuk az evangéliumot, nem támad ingerünk arra, hogy kinevessük Jézust, amikor szolgál, amikor tanítványai lábát mossa. De nem viselkedik lúzerként a főpap udvarában, vagy Heródes és Pilátus előtt sem. Ha órá nézünk, akkor azt látjuk, hogy nem önmagunkért vagyunk a világon. Azért kaptuk a képességeinket és a különféle lehetőségeket, hogy mások javára szolgálhassunk azokkal. És itt a mások javára a kulcsszó. Nem kell engedelmeskednem a másik ember kényének-kedvének, kiállhatok az igazságért, adott esetben keményen bele is kell állni a konfliktusokba. De ez nem ment fel bennünket attól, hogy megmaradjunk a szeretetben.

Szabadon örömmel szeretetben vállalt szolgálataink mutatják meg a valódi erőt a világnak. Mert valódi ereje nem a hatalmaskodónak van. Arról a papról, akinek felnőtt hitemet nagyon sokban köszönhetem mesélik, hogy péceli plébános korában az ÁVO, a kommunista hatalom egyszer egész éjszaka házkutatást tartott nála. Akkoriban szokás volt így zaklatni azokat a papokat, akik nem féltek a kommunista hatalomtól. Bandi bácsi hajnaltájt kiment a konyhába, főzött egy kávé, azután bevitte a két ÁVO-s tisztnek: biztosan elfáradtak az urak, fogadják el: mondta nekik. Nekem ez a történet mutatja meg azt, mit jelent a szeretetből fakadó szolgálat még az ellenségeink felé is.

Olyan jó lenne, ha jó szolgák lehetnénk, nem lúzerek, nem csicskák de nem is nyüzsgő urak, hanem egymás szolgálói a szeretetben. Sokszor egyet hátra lépni egy nehéz helyzetben, egy kicsit hallgatni, befelé-felfelé figyelni: valójában az egyetlen előre felé tehető lépés, hiszen ekkor tudjuk a zsigeri reakciót átformálni a szeretet reakciójává.

A hatalom nagyon sokszor megrészegíti és tönkreteszi az embereket. Ezen néha nevetünk, talán ezért olyan népszerűek a Hitler bukása paródiák, bár azt hiszem ilyenkor a nevetésünk leginkább annak szól, hogy ha már jobbat nem tudok, legalább nevetek azon, hogy mennyire vakok és nevetségesek tudnak lenni a hatalomtól elvakult emberek.

Jézus először annyit mond: nem tudjátok mit kértek. Én nem úgy leszek messiáskirály, ahogyan ti elképzelitek. Én nem a hatalmas és bosszúálló Isten fia vagyok, hanem a halálig szerető, az önmagát értünk feláldozó Istené. Az én jobbomon és balomon két keresztre feszített bűnöző lesz, amikor a trónomra emelnek ebben a világban. Aztán ezzel fejezi be: Közöttetek azonban ne így legyen! Mondja Jézus, és innentől már nagyon is a mi bőrünkre megy a játék. Hiszen az még rendben van, hogy ne legyek hataloméhes állat, de hogy szolgál, sőt rabszolga legyek, azt azért nem. Csicska, lúzer stb azért nem leszek, nekem is van önbecsülésem. Akkor mit jelent szolgálni?

Önbecsülése Jézusnak is van, ha olvassuk az evangéliumot, nem támad ingerünk arra, hogy kinevessük Jézust, amikor szolgál, amikor tanítványai lábát mossa. De nem viselkedik lúzerként a főpap udvarában, vagy Heródes és Pilátus előtt sem. Ha órá nézünk, akkor azt látjuk, hogy nem önmagunkért vagyunk a világon. Azért kaptuk a képességeinket és a különféle lehetőségeket, hogy mások javára szolgálhassunk azokkal. És itt a mások javára a kulcsszó. Nem kell engedelmeskednem a másik ember kényének-kedvének, kiállhatok az igazságért, adott esetben keményen bele is kell állni a konfliktusokba. De ez nem ment fel bennünket attól, hogy megmaradjunk a szeretetben.

Szabadon örömmel szeretetben vállalt szolgálataink mutatják meg a valódi erőt a világnak. Mert valódi ereje nem a hatalmaskodónak van. Arról a papról, akinek felnőtt hitemet nagyon sokban köszönhetem mesélik, hogy péceli plébános korában az ÁVO, a kommunista hatalom egyszer egész

éjszaka házkutatást tartott nála. Akkoriban szokás volt így zaklatni azokat a papokat, akik nem féltek a kommunista hatalomtól. Bandi bácsi hajnaltájt kiment a konyhába, főzött egy kávét, azután bevitte a két ÁVO-s tisztnek: biztosan elfáradtak az urak, fogadják el: mondta nekik. Nekem ez a történet mutatja meg azt, mit jelent a szeretetből fakadó szolgálat még az ellenségeink felé is.

Olyan jó lenne, ha jó szolgák lehetnénk, nem lúzerek, nem csicskák de nem is nyüzsgő urak, hanem egymás szolgálói a szeretetben. Sokszor egyet hátra lépni egy nehéz helyzetben, egy kicsit hallgatni, befelé-felfelé figyelni: valójában az egyetlen előre felé tehető lépés, hiszen ekkor tudjuk a zsigeri reakciót átformálni a szeretet reakciójává.